

คำถามพร้อมธงคำตอบวิชากฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา การสอบความรู้ชั้นเนติบัณฑิต สมัยที่ ๕๙ ปีการศึกษา ๒๕๔๙

ข้อ ๑. คำถาม นายเขียว นายจ้อย และนายแก้วเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทสามสหภาพ จำกัด วันหนึ่งนายแก้วซึ่งเป็นกรรมการบริษัทได้ลงรายการเท็จในสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นและทำปลอมทะเบียนผู้ถือหุ้น นายเขียวจึงไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีแก่นายแก้วในข้อหาปลอมเอกสาร พนักงานอัยการยื่นฟ้องนายแก้วในความผิดฐานปลอมเอกสารต่อศาล ต่อมานายเขียวได้ยื่นฟ้องนายแก้วต่อศาลในความผิดฐานเดียวกัน วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๙ นายเขียวยื่นคำร้องขอถอนฟ้อง โดยไม่ได้ระบุว่าถอนฟ้องเพื่อขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ ศาลอนุญาต ต่อมาวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ นายเขียวและนายจ้อยต่างยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการในคดีที่นายแก้วเป็นจำเลยในความผิดฐานปลอมเอกสารดังกล่าว ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของนายเขียวและนายจ้อย

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งของศาลชอบหรือไม่

ธงคำตอบ กรณีของนายเขียว การที่นายเขียวฟ้องและถอนฟ้องนายแก้วไปเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๙ โดยไม่ปรากฏข้อความในคำร้องขอถอนฟ้องว่าถอนไปเพื่อขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ ต่อมาวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ นายเขียวยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการเป็นการยื่นคำร้องภายหลังจากถอนฟ้องคดีเดิมไปแล้วเป็นระยะเวลาจนถึง ๑๑ เดือน จึงเห็นได้ว่านายเขียวมีเจตนาที่จะถอนฟ้องนายแก้วเด็ดขาดแล้วจะนำคดีมาฟ้องอีกไม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๖

นายเขียวไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ คำสั่งของศาลชอบแล้ว (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๗๖๕/๒๕๓๙)

กรณีของนายจ้อย ตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๖ หมายความว่า ในคดีอาญานั้นผู้เสียหายคนหนึ่งได้ยื่นฟ้องไว้แล้ว ได้ถอนฟ้องคดีนั้นไปจากศาล ย่อมตัดสิทธิผู้เสียหายคนนั้นที่จะฟ้องคดีอาญาในข้อหาเดียวกันนั้นอีกเท่านั้น หากได้ตัดสิทธิผู้เสียหายคนอื่นที่จะฟ้องคดีอาญาในข้อหาเดียวกันนั้นอีกไม่ เพราะสิทธิในการดำเนินคดีอาญาที่ตนเป็นผู้เสียหายย่อมเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้เสียหายแต่ละคน ทั้งมาตรา ๓๖ นี้มิได้บัญญัติตัดสิทธิผู้เสียหายแต่ละคนในกรณีที่มีผู้เสียหายหลายคนไว้โดยแจ้งชัด

ดังนั้น นายจ้อยซึ่งเป็นผู้เสียหายที่มีได้ถอนฟ้อง จึงมีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการได้ตามมาตรา ๓๐ คำสั่งของศาลที่ยกคำร้องของนายจ้อยจึงไม่ชอบ (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๕๙๓๔-๕๙๓๕/๒๕๓๓)

ข้อ ๒. คำถาม พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนนายดำซึ่งถูกกล่าวหาว่านายดำฆ่านายขาวโดยเจตนา และมีความเห็นควรสั่งฟ้องนายดำตามข้อกล่าวหา แล้วส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ พนักงานอัยการพิจารณาแล้วสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม โดยให้พนักงานสอบสวนทำแผนที่บริเวณที่เกิดเหตุอย่างละเอียด และถ่ายรูปบริเวณสถานที่ข้างเคียงประกอบด้วย พนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานอัยการครบถ้วน แต่ในระหว่างที่ไปทำแผนที่และถ่ายรูปนั้น พนักงานสอบสวนได้พบกับนายเดชและนายฤทธิ์ บุคคลทั้งสองอ้างว่า ขณะเกิดเหตุตนรู้เห็นเหตุการณ์และยืนยันว่านายดำไม่ใช่คนร้าย พนักงานสอบสวนจึงได้บันทึกปากคำนายเดชและนายฤทธิ์ไว้ และทำความเห็นใหม่ว่า ควรสั่งไม่ฟ้องนายดำตามข้อกล่าวหา แล้วส่งบันทึกการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของพนักงานอัยการ พร้อมบันทึกคำให้การของนายเดชและนายฤทธิ์กับความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องนายดำไปยังพนักงานอัยการ

ให้วินิจฉัยว่า การที่พนักงานสอบสวนบันทึกคำให้การของนายเดชและนายฤทธิ์ และทำความเห็นใหม่ถูกต้องหรือไม่ เพียงใด

...
ธงคำตอบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว มีความเห็นควรสั่งฟ้องนายดำผู้ต้องหา และส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการแล้ว หน้าที่ของพนักงานสอบสวนจึงสิ้นไป นอกจากพนักงานอัยการจะสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙/๒๔๘๑)

กรณีนี้พนักงานอัยการได้มีคำสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม พนักงานสอบสวนจึงทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ ตามมาตรา ๑๔๓ แต่จะทำได้เฉพาะในประเด็นที่พนักงานอัยการสั่งเท่านั้น นอกเหนือจากนั้นจะกระทำไม่ได้ ดังนั้น การที่พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนปากคำนายเดชและนายฤทธิ์จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ ทั้งความเห็นของพนักงานสอบสวนที่เห็นควรสั่งไม่ฟ้องนายดำก็ไม่ชอบเช่นกัน เนื่องจากพนักงานสอบสวนได้มีความเห็นควรสั่งฟ้องนายดำผู้ต้องหาไว้แล้ว จะทำความเห็นใหม่ไม่ได้ เพราะการดำเนินการในชั้นนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

ข้อ ๓. คำถาม พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนกรณีนายชดถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดฐานฆ่านายमितร แต่เมื่อพนักงานอัยการพิจารณาพยานหลักฐานจากการสอบสวนแล้ว เห็นว่าคดีมีหลักฐานไม่พอฟ้อง จึงมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องนายชด ต่อมานายมันบิดาของนายमितรได้ดำเนินการฟ้องนายชดในความผิดฐานฆ่านายमितร ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น นายชดได้ทำการตกลงกับนายมันโจทก์ยอมชดใช้เงินจำนวนหนึ่งให้แก่นายมันจนเป็นที่พอใจ โดยนายมันตกลงจะช่วยเหลือ นายชดด้วยการดำเนินคดีไปในทางที่ให้ศาลมีคำพิพากษายกฟ้องพนักงานอัยการได้ ทราบถึงเรื่องดังกล่าวจึงยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับนายมัน แต่นายชดคัดค้านว่าพนักงานอัยการไม่มีสิทธิเข้าร่วมเป็นโจทก์ เพราะพนักงานอัยการได้มีคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องตนมาแล้ว

ให้วินิจฉัยว่า พนักงานอัยการเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีนี้ได้หรือไม่

ธงคำตอบ การที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องเป็นเพียงกรณีที่พนักงานอัยการพิจารณาเห็นว่า ในขณะที่นั้นยังไม่มีพยานหลักฐานมาพิสูจน์

ความผิดของผู้ต้องหาในศาลเพื่อความยุติธรรม จึงต้องมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาไปก่อน แต่คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องของพนักงานอัยการไม่ทำให้สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามมาตรา ๓๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากในโอกาสต่อไปได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีที่น่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหานั้นได้ ก็สามารถสอบสวนและฟ้องผู้ต้องหาในเรื่องเดียวกันเพื่อพิสูจน์ความผิดและเพื่อให้ศาลพิจารณาลงโทษ ได้อีกภายในอายุความตามมาตรา ๑๔๗

ดังนั้น คดีนี้แม้พนักงานอัยการได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องนายชดแล้ว แต่เมื่อพนักงานอัยการเห็นว่านายมันจะดำเนินคดีไปในทางที่ทำให้ศาลมีคำพิพากษายกฟ้องซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินคดีของรัฐ พนักงานอัยการก็สามารถเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีที่นายมันเป็นโจทก์ฟ้องนายชด เรื่องเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เพื่อดำเนินการมีให้นายมันกระทำเสียหายแก่คดีตามมาตรา ๓๒ ได้

ข้อ ๔. คำถาม ธนาคารกรุงธน จำกัด ฟ้องขอให้ลงโทษนายสอง จำเลย ฐานปลอมตัวเงิน ใช้ตัวเงินปลอมและฉ้อโกง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕, ๒๖๘ และ ๓๔๑ (เฉพาะความผิดฐานฉ้อโกงตามมาตรา ๓๔๑ เป็นความผิดต่อส่วนตัว) ศาลมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๙ นาฬิกา โจทก์ทราบวันนัดแล้ว เจ้าพนักงานศาลได้ปิดหมายนัดไต่สวนมูลฟ้องและสำเนาคำฟ้องที่บ้านจำเลย เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๐ ซึ่งโจทก์ได้ทราบการปิดหมายดังกล่าวแล้ว ถึงวันนัดไต่สวนมูลฟ้อง นายจำเลยไปศาล ทนายโจทก์เห็นว่า การส่งหมายนัดและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยยังไม่มีผลตามกฎหมาย โจทก์และทนายโจทก์จึงไม่ไปศาล ศาลจึงมีคำพิพากษายกฟ้อง ต่อมาวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๐ พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องนายสองในความผิดเรื่องเดียวกันและข้อหาเดียวกันต่อศาลอีก ศาลมีคำสั่งไม่รับฟ้องทุกฐานความผิด

ให้วินิจฉัยว่า คำพิพากษายกฟ้องและคำสั่งไม่รับฟ้องของศาลชอบหรือไม่

ธงคำตอบ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้ว่า ถ้าโจทก์ไม่มาตามกำหนดนัด ให้ศาลยกฟ้องเสีย เมื่อศาลนัดไต่สวนมูลฟ้องในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๙ นาฬิกา และโจทก์ทราบนัดโดยชอบแล้ว โจทก์มีหน้าที่ต้องไปศาลตามกำหนดนัด แม้การส่งหมายนัดและสำเนาคำฟ้องให้จำเลย โดยวิธีปิดหมายยังไม่มีผลใช้ได้ตามกฎหมาย ก็หาทำให้โจทก์หมดหน้าที่ที่จะต้องไปศาลตามกำหนดนัดไม่ เมื่อโจทก์และทนายโจทก์ไม่ไปศาล การที่ศาลพิพากษายกฟ้อง จึงชอบแล้ว (เทียบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๘๕/๒๕๔๗)

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๖ วรรคสาม บัญญัติไว้ว่า ในคดีที่ศาลยกฟ้องดังกล่าวแล้ว จะฟ้องจำเลยในเรื่องเดียวกันนั้นอีกไม่ได้ แต่ถ้าศาลยกฟ้องเช่นนี้ในคดีที่ราษฎรเท่านั้นเป็นโจทก์ ไม่ตัดอำนาจพนักงานอัยการฟ้องคดีนั้นอีก เว้นแต่จะเป็นความผิดต่อส่วนตัว การที่ธนาคารกรุงธน จำกัด ซึ่งเป็นราษฎร เป็นโจทก์ฟ้องนายสองเป็นจำเลยในฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕, ๒๖๘ และ ๓๔๑ และศาลพิพากษายกฟ้องเพราะโจทก์ไม่ไปศาลตามกำหนดนัดนั้น สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๖๕ และ ๒๖๘ ไม่ใช่เป็นความผิดต่อส่วนตัว พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องนายสองได้อีก ที่ศาลมีคำสั่งไม่รับฟ้องในความผิดสองฐานนี้ จึงไม่ชอบ ส่วนความผิดตามมาตรา ๓๔๑ เป็นความผิดต่อส่วนตัว พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องนายสองอีก ที่ศาลมีคำสั่งไม่รับฟ้องในความผิดฐานนี้ จึงชอบแล้ว

ข้อ ๕. คำถาม พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ฐานชิงทรัพย์ และจำเลยที่ ๒ ฐานรับของโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๙, ๓๕๗ จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดฐานชิงทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๙ วรรคแรก จำคุก ๖ ปี จำเลยที่ ๒ มีความผิดฐานรับของโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ วรรคสอง จำคุก ๕ ปี และให้นำโทษจำคุก ๒ ปี ที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนมาบวกเข้ากับโทษของจำเลยที่ ๒ ในคดีนี้เป็น

จำคุก ๖ ปี จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ว่า มิได้กระทำความผิดตามฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดฐานลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔ จำคุก ๒ ปี นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสองฎีกาว่า พยานหลักฐานของโจทก์รับฟังไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิด ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาจำเลยทั้งสอง

ให้วินิจฉัยว่า (ก) คำสั่งศาลชั้นต้นที่สั่งรับฎีกาของจำเลยทั้งสองชอบหรือไม่

(ข) ถ้าศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ ขาดเจตนาทุจริต ไม่มีความผิดฐานลักทรัพย์ และทำให้จำเลยที่ ๒ ไม่มีความผิดฐานรับของโจร ศาลฎีกาจะพิพากษาอย่างไร

ธงคำตอบ (ก) กรณีฎีกาของจำเลยที่ ๑ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔ วรรคแรก จำคุก ๖ ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่ามีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔ จำคุก ๒ ปี เป็นกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขทั้งบทความผิดและกำหนดโทษ เป็นการแก้ไขมาก แม้ศาลอุทธรณ์จะพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ไม่เกิน ๕ ปี ก็ไม่ต้องห้ามคู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๔ วรรคหนึ่ง จำเลยที่ ๑ จึงฎีกาว่าพยานหลักฐานของโจทก์รับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ กระทำความผิด อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้ ดังนั้น คำสั่งศาลชั้นต้นที่สั่งรับฎีกาของจำเลยที่ ๑ ชอบแล้ว

ส่วนฎีกาของจำเลยที่ ๒ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยที่ ๒ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ วรรคสอง จำคุก ๔ ปี แม้จะให้นำโทษจำคุก ๒ ปี ที่รอกการลงโทษไว้ในคดีก่อนมามวกเข้ากับโทษของจำเลยที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นจำคุก ๖ ปี ก็ไม่อาจนับโทษจำคุกในคดีอื่นรวมเข้าด้วยเพื่อใช้สิทธิฎีกา เพราะการพิจารณาว่าคดีต้องห้ามฎีกาหรือไม่ ต้องพิจารณาเฉพาะโทษในคดีที่โจทก์ฟ้องเท่านั้น มิได้รวมถึงโทษในคดีอื่นที่นำมาบวกด้วย จึงถือว่าคดีนี้ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนดเพียง

๔ ปี เมื่อศาลอุทธรณ์พิพากษายืนและให้ลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๒ ไม่เกิน ๕ ปี จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ที่จำเลยที่ ๒ ฎีกาว่าพยานหลักฐานโจทก์รับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ กระทำความผิด เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามฎีกาตามบทบัญญัติดังกล่าว (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๖๒๔๒/๒๕๔๔) ดังนั้น คำสั่งศาลชั้นต้นที่สั่งรับฎีกาของจำเลยที่ ๒ จึงไม่ชอบ

(ข) เมื่อศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ ขาดเจตนาทุจริต ไม่มีความผิดฐานลักทรัพย์ และทำให้จำเลยที่ ๒ ไม่มีความผิดฐานรับของโจร นั้น เหตุดังกล่าวเป็นเหตุในส่วนลักษณะคดี ศาลฎีกาต้องพิพากษายกฟ้องจำเลยที่ ๑ และพิพากษายกฟ้องตลอดไปถึงจำเลยที่ ๒ ซึ่งต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงด้วย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๓ ประกอบมาตรา ๒๒๕ (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๒๑๗/๒๕๓๑)

ข้อ ๖. คำถาม พนักงานสอบสวนได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลที่ยังไม่รู้จักชื่อ โดยได้แสดงพยานหลักฐานประกอบอันแสดงว่า มีหลักฐานตามสมควร ว่าบุคคลที่ยังไม่รู้จักชื่อนั้นน่าจะได้กระทำความผิดและหลบหนีอยู่ ทั้งนี้ โดยมีภาพทางโทรทัศน์วงจรปิดประกอบการพิจารณาของศาลด้วย ศาลพิจารณาแล้วจึงออกหมายจับบุคคลที่ยังไม่รู้จักชื่อนั้นตามรูปพรรณที่ปรากฏในภาพโทรทัศน์วงจรปิดตามคำร้อง ขอของพนักงานสอบสวน และเพื่อที่จะได้ตัวผู้ต้องหาตามดำเนินคดี พนักงานสอบสวนได้ขอความร่วมมือจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ให้ช่วยเผยแพร่ภาพโทรทัศน์วงจรปิดดังกล่าวด้วย ต่อมานายสุจริตซึ่งเป็นบุคคลในภาพทางโทรทัศน์วงจรปิดที่มีการเผยแพร่ภาพทางโทรทัศน์ได้ยื่นคำร้องต่อศาลที่ออกหมายจับ โดยยอมรับว่าตนเป็นบุคคลในภาพโทรทัศน์วงจรปิดที่สถานีวิทยุโทรทัศน์นำออกเผยแพร่ แต่ตนมิได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาของพนักงานสอบสวน ขอให้ศาลเพิกถอนหมายจับตนนั้นเสีย

ให้วินิจฉัยว่า (ก) การออกหมายจับของศาลชอบหรือไม่

(ข) การที่พนักงานสอบสวนได้ขอความร่วมมือจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ให้ช่วยเผยแพร่ภาพทางโทรทัศน์เป็นการกระทำที่ชอบหรือไม่ และ

(ค) ศาลจะสั่งคำร้องที่ขอให้เพิกถอนหมายจับของนายสุจริตอย่างไร

ธงคำตอบ (ก) การที่กฎหมายให้ศาลเป็นผู้ออกหมายจับก็เพื่อให้มีการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าพนักงาน ในการที่ศาลจะออกหมายจับนั้นศาลจึงต้องตรวจสอบเหตุออกหมายจับอย่างถี่ถ้วน เมื่อศาลเห็นว่ากรณีมีเหตุในการออกหมายจับ กล่าวคือ มีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลน่าจะได้กระทำความผิดจริงและกำลังหลบหนีอยู่จริง แม้บุคคลที่พนักงานสอบสวนขอให้ออกหมายจับนั้นจะยังไม่รู้จักชื่อ ศาลก็ออกหมายจับบุคคลที่ไม่รู้จักชื่อนั้นได้ ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๖๖, ๖๗ การออกหมายจับของศาลจึงชอบแล้ว

(ข) การที่พนักงานสอบสวนขอความร่วมมือจากสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อให้เกิดความร่วมมือของประชาชนในการระบุตัวบุคคลในการจัดการตามหมายจับนั้น เป็นการกระทำเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนที่เจ้าพนักงานมีอำนาจกระทำได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑๐), ๒ (๑๑), ๑๓๑

(ค) การพิจารณาเหตุออกหมายจับของศาลนั้น เป็นการพิจารณาข้อเท็จจริงในขณะที่จะออกหมายจับ กล่าวคือ เป็นการพิจารณาว่าในขณะที่จะออกหมายจับนั้นว่า กรณีมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลน่าจะได้กระทำความผิดหรือไม่และกำลังหลบหนีอยู่หรือไม่ เมื่อศาลได้ออกหมายจับไปแล้ว แต่ต่อมาปรากฏว่านายสุจริต ยอมรับว่าตนเป็นบุคคลเดียวกับบุคคลที่ปรากฏในภาพจริง แต่ตนไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาและนายสุจริตได้มาปรากฏตัวต่อศาล เช่นนี้ กรณีย่อมแสดงว่า นายสุจริตมิได้หลบหนี เหตุในการขอให้ออกหมายจับเดิมในเรื่องหลบหนีจึงตกไป ศาลจึงต้องสั่งเพิกถอนหมายจับนั้น เพราะโดยการปรากฏตัวของผู้ต้องหาในการยื่นคำร้องนั้น กรณีย่อมทำให้พนักงานสอบสวนรู้ตัวผู้กระทำความผิด พนักงานสอบสวนจึงสามารถดำเนินการเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา มาทำการสอบสวนได้โดยการออกหมายเรียก

ข้อ ๗. คำถาม โจทก์ฟ้องว่า จำเลยบุกรุกเข้าทำนาในที่นาของโจทก์ ซึ่งเป็นที่ดินมีหลักฐานแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) ที่นารายนี้โจทก์เคยให้จำเลยเช่า แล้วต่อมาจำเลยไม่ชำระค่าเช่า โจทก์จึงบอกเลิกสัญญาและให้จำเลยออกจากที่นา แต่จำเลยไม่ยอมออก โจทก์เข้าทำนาไม่ได้ จึงฟ้องขับไล่จำเลยและเรียกค่าเสียหายถึงวันฟ้องเป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท และเรียกค่าเสียหายอีกเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้องจนกว่าจำเลยจะออกจากที่นา จำเลยให้การว่า จำเลยไม่เคยเช่าที่นาของโจทก์ โจทก์ขายที่นาพิพาทให้จำเลย และจำเลยได้เข้าครอบครองที่นามาเกิน ๑๐ ปีแล้ว ขอให้ศาลยกฟ้อง

ในวันขึ้นสองสถาน ศาลกำหนดประเด็นข้อพิพาท ๒ ประเด็น คือ คู่ความฝ่ายใดเป็นเจ้าของที่นาพิพาท และจำนวนค่าเสียหายเป็นเท่าใด โดยให้จำเลยมีหน้าที่นำสืบทั้งสองประเด็น และให้จำเลยนำพยานเข้าสืบก่อน

ให้วินิจฉัยว่า (ก) การที่ศาลกำหนดหน้าที่นำสืบ และให้จำเลยนำสืบก่อน ถูกต้องหรือไม่

(ข) ถ้าจำเลยเห็นว่าศาลกำหนดหน้าที่นำสืบและให้จำเลยนำสืบก่อนไม่ชอบ และต้องการให้ศาลกำหนดใหม่ จะทำได้หรือไม่และต้องดำเนินการอย่างไร

ธงคำตอบ (ก) ประเด็นข้อพิพาทประเด็นแรกเป็นเรื่องความเป็นเจ้าของที่ดิน มีหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ซึ่งเป็นทรัพย์สินไม่มีทะเบียนที่ดิน ผู้ยึดถือทรัพย์ย่อมได้ประโยชน์จากข้อสันนิษฐานตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๖๙ ว่า เป็นผู้มีสิทธิครอบครอง เมื่อโจทก์ยอมรับว่าจำเลยยึดถือที่นาอยู่ จำเลยย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานดังกล่าว หน้าที่นำสืบจึงตกแก่ฝ่ายโจทก์ ซึ่งไม่ได้ครอบครองที่นา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๘๔ (๒) (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๖๔๙/๒๕๑๓, ๔๘๓๕/๒๕๔๕) ส่วนประเด็นข้อพิพาทเรื่องจำนวนค่าเสียหายนั้น แม้จำเลยมิได้ให้การต่อสู้จำนวนค่าเสียหายไว้ก็เป็นหน้าที่ของโจทก์ผู้กล่าวอ้างจะต้องนำสืบโดยตลอด (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๓๑๔/๒๕๐๔) ดังนั้น การกำหนดหน้าที่นำสืบของศาลจึงไม่ถูกต้องทั้งสองประเด็น

ส่วนหน้าที่นำสืบก่อนนั้น เมื่อคู่ความมิได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น ศาลต้องกำหนดให้คู่ความฝ่ายที่มีหน้าที่นำสืบในประเด็นสำคัญกว่า หรือมากประเด็นกว่า นำพยานเข้าสืบก่อน ดังนั้น ศาลต้องกำหนดให้โจทก์นำพยานเข้าสืบก่อน การกำหนดให้จำเลยนำพยานเข้าสืบก่อนไม่ถูกต้อง

(ข) ถ้าจำเลยเห็นว่าศาลกำหนดหน้าที่นำสืบและหน้าที่นำสืบก่อน ไม่ถูกต้อง ต้องการให้ศาลกำหนดใหม่ จำเลยต้องคัดค้านโดยแถลงด้วยวาจา ต่อศาล ในขณะที่ศาลชี้สองสถาน หรือยื่นคำร้องต่อศาลภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ ศาลกำหนดหน้าที่นำสืบและหน้าที่นำสืบก่อน เพื่อให้ศาลชี้ขาดคำคัดค้านก่อน วันสืบพยาน ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๘๓ วรรคสาม

ข้อ ๘. คำถาม เจ้าพนักงานตำรวจได้รับรายงานจากสายลับว่า นายหนึ่งมีพฤติกรรมเป็นผู้ค้ายาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีน จึงได้ขอหมายค้นจากศาลและเมื่อศาลอนุมัติแล้ว ได้นำหมายค้นไปค้นบ้านนายหนึ่ง ปรากฏว่าพบเมทแอมเฟตามีน จำนวน ๒๐๐ เม็ดอยู่ในตู้กับข้าวภายในบ้าน ของนายหนึ่ง เมื่อพบตัวนายหนึ่งเจ้าพนักงานผู้จับกุมจึงได้แจ้งให้ทราบถึงสิทธิ ต่าง ๆ ตามที่ผู้ถูกจับกุมพึงมีในชั้นจับกุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ ให้นายหนึ่งทราบ แล้วนายหนึ่ง รับว่าเมทแอมเฟตามีนจำนวนดังกล่าวเป็นของตน และรับว่าตนเป็นผู้จำหน่าย ยาเสพติดดังกล่าวจริง เจ้าพนักงานได้บันทึกคำให้การของนายหนึ่งดังกล่าวไว้ ในบันทึกการจับกุมและยึดเมทแอมเฟตามีนไว้เป็นของกลาง ต่อมาพนักงาน อัยการยื่นฟ้องนายหนึ่งในข้อหาผิดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษ ในชั้นพิจารณาโจทก์นำสืบถ้อยคำที่จำเลยรับสารภาพ ไว้ในบันทึกการจับกุมและเมทแอมเฟตามีนของกลางเป็นพยานหลักฐานต่อศาล

ให้วินิจฉัยว่า ศาลจะรับฟังพยานหลักฐานดังกล่าวที่พนักงานอัยการ นำสืบต่อศาลได้หรือไม่เพียงใด

ธงคำตอบ คำให้การในชั้นจับกุมของนายหนึ่งที่รับว่าตนเป็นเจ้าของ เมทแอมเฟตามีนของกลางและเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดดังกล่าวจริง แม้จะเกิด

ขึ้นภายหลังจากที่เจ้าพนักงานได้แจ้งสิทธิต่างๆ ตามที่ผู้ถูกจับกุมพึงมีในชั้นจับกุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๓ และ ๘๔ แล้ว ก็เป็นถ้อยคำที่ถือได้ว่าเป็นคำรับสารภาพของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิดที่ให้ไว้ต่อเจ้าพนักงานผู้จับขณะที่ตนถูกจับ จึงต้องห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของนายหนึ่ง ตามมาตรา ๘๔ วรรคท้าย

ส่วนเมทแอมเฟตามีนของกลางที่เจ้าพนักงานยึดได้ในบ้านของนายหนึ่งในชั้นจับกุมเป็นพยานหลักฐานที่ได้จากการค้นที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นพยานวัตถุซึ่งน่าจะพิสูจน์ว่านายหนึ่งมีผิดและมีใช่เป็นพยานหลักฐานชนิดที่เกิดขึ้นจากการจงใจ มีคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกหลวงหรือโดยมิชอบประการอื่น จึงย่อมรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖

ข้อ ๙. คำถาม นายประสงค์เป็นโจทก์ฟ้องแบ่งปันทรัพย์มรดกจากนายประสิทธิ์ ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายประสาธน์ผู้วายชนม์ คดีอยู่ในระหว่างดำเนินการสืบพยานโจทก์ โดยศาลนัดสืบพยานโจทก์ในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เวลา ๙ นาฬิกา นายประสงค์โจทก์ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจวายเฉียบพลันที่โรงพยาบาลนวมินทร์เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ ปรากฏตามหลักฐานมรณบัตร ฉบับลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ ของสำนักงานเขตคันนายาว นายประสพเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายประสงค์โจทก์ซึ่งอยู่บ้านเดียวกันกับโจทก์ ปรากฏตามสำเนาสูติบัตรและสำเนาทะเบียนบ้าน นายประสพมีความประสงค์ร้องขอเข้าเป็นคู่ความแทนโจทก์ผู้มรณะในคดีดังกล่าว

ดังนี้ ให้ท่านในฐานะทนายความของนายประสพผู้ร้อง ร่างคำร้องขอเข้าเป็นคู่ความแทนโจทก์ผู้มรณะ (ให้ร่างแต่ใจความของคำร้องโดยไม่ต้องคำนึงถึงแบบพิมพ์ศาล)

ธงคำตอบ คดีนี้ศาลนัดสืบพยานโจทก์ในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เวลา ๙ นาฬิกา

ผู้ร้องเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายประสงค์ โจทก์ และอยู่บ้านเดียวกัน ปรากฏตามสำเนาสูติบัตรและสำเนาทะเบียนบ้าน เอกสารทำคำร้อง หมายเลข ๑ และ ๒ ตามลำดับ

นายประสงค์ โจทก์ ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจวายเฉียบพลันที่โรงพยาบาลนวมินทร์ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ ปรากฏตามหลักฐานมรณบัตรของสำนักงานเขตตันนายาว เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๓

ผู้ร้องมีความประสงค์ขอเข้าดำเนินคดีนี้ในฐานะโจทก์แทนผู้มรณะตามกฎหมาย จึงขอศาลได้โปรดมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าเป็นคู่ความแทนที่โจทก์ต่อไปด้วย

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ข้อ ๑๐. คำถาม นายดำประสงค์ที่จะขายบ้านและที่ดินของตนจึงได้ติดต่อนายแดงให้หาผู้ซื้อให้ โดยนายดำตกลงที่จะให้ค่านายหน้าแก่นายแดงเป็นเงินร้อยละสามของจำนวนเงินที่ซื้อขายกันเมื่อนายแดงสามารถจัดการให้นายดำทำสัญญาซื้อขายบ้านและที่ดินกับผู้ซื้อได้สำเร็จ ไม่ว่าจะเป็สัญญาจะซื้อจะขายหรือสัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาด นายดำตกลงที่จะไม่แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นนายหน้าหาผู้ซื้อบ้านและที่ดินดังกล่าวให้นายดำภายในระยะเวลา ๖ เดือนนับแต่วันที่ใดแต่งตั้งนายแดงเป็นนายหน้า โดยให้สัญญาดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ๑ ปี นายแดงเกรงว่าเมื่อตนหาผู้ซื้อให้นายดำได้แล้ว นายดำจะไม่จ่ายเงินค่านายหน้าให้ นายแดงจึงขอให้ท่านร่างสัญญาระหว่างตนกับนายดำเพื่อให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ให้ท่านร่างสัญญาดังกล่าว

ธงคำตอบ

สัญญาแต่งตั้งนายหน้า

ทำที่.....

วันที่.....

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง นายดำ อยู่บ้านเลขที่.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....(ต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา”) ฝ่ายหนึ่งกับ

นายแดง อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....(ต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา”) อีก
ฝ่ายหนึ่ง

โดยที่

๑) ผู้ให้สัญญาเป็นเจ้าของบ้านและที่ดินตามโฉนดเลขที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....(ต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ทรัพย์สินดังกล่าว”)

๒) ผู้ให้สัญญาประสงค์ที่จะขายทรัพย์สินดังกล่าวและต้องการที่จะมอบ
หมายให้ผู้รับสัญญาเป็นผู้จัดหาผู้ซื้อให้แก่ผู้ให้สัญญา

คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายจึงตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ผู้ให้สัญญาตกลงแต่งตั้งให้ผู้รับสัญญาเป็นนายหน้าจัดหาผู้ซื้อ
ทรัพย์สินดังกล่าวให้แก่ผู้ให้สัญญา และผู้รับสัญญาตกลงยอมรับการแต่งตั้งนั้น
ภายใต้ กำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในสัญญานี้

ข้อ ๒. ผู้ให้สัญญาตกลงที่จะให้บำเหน็จแก่ผู้รับสัญญาหากผู้รับสัญญาสามารถจัดหาบุคคลมาทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สินดังกล่าว (ไม่ว่าจะเป็นสัญญาจะซื้อจะขายหรือเป็นสัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาด) กับผู้ให้สัญญาได้สำเร็จ โดยผู้ให้สัญญาจะจ่ายค่าบำเหน็จให้แก่ผู้รับสัญญาเป็นเงินจำนวนร้อยละสามของราคาที่ซื้อขายทรัพย์สินดังกล่าวทันทีที่มีการทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สินกัน

ข้อ ๓. ภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ที่ลงในสัญญานี้ ผู้ให้สัญญาจะไม่ตั้งบุคคลอื่นเป็นนายหน้าจัดหาผู้ซื้อทรัพย์สินดังกล่าว

ข้อ ๔. สัญญาฉบับนี้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ที่คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ลงลายมือชื่อและให้มีผลตลอดไปเป็นระยะเวลาหนึ่งปี

คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยถ่องแท้แล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยาน ณ วันที่และสถานที่ที่ได้ระบุไว้ข้างต้นสัญญาฉบับนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน ให้คู่สัญญาเก็บไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้ให้สัญญา

(นายดำ)

ลงชื่อ.....ผู้รับสัญญา

(นายแดง)

ลงชื่อ.....พยาน

()

ลงชื่อ.....พยาน

()